

Emrullah elik

- Őirler -

Yayın Tarihi:

23.02.2024

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Emrullah elik

Eserleri:

15 Ekim

Azrail meleklerle gelmişti yanına
Artık öldün diye gözlerin kapandı ya
Gözlerin bedeninden ayrılan ruhunu takıp ediyordu ya
Rahmet dileyenlerin dualarına melekler amin derken
Mersiyeler dizip ağlıyorduk
Azrail bu kadar durmamıştı ensemizde
Ölüme bu kadar alışmamıştık
Ölümlerle bu kadar dost, bu kadar akraba olamamıştık.
Bayramlaşırken bile ölümü bu denli yaşamadık
Ve ölümü öldürmedik bu kadar.
Sesleniyorum Sana Beklenen Ölüm
Haydi Gel Dindir Bu Acıyı.
Acılardan yumak yapılmıştı birer, birer
Azrail'in hesabı vardı hayatla
Sarı kuzular kalacaktı arkada
Toprak alacaktı koynuna cansız bedenini,
Sesleniyorum Sana Beklenen Ölüm
Haydi Gel Dindir Bu Acıyı.
Vay ki vay gözlerimizi sevmeni özleyecektik
Ağlayacaktık arkandan ve yaşlar dökülecekti
Aminlerle yıkanan yüzlerin hesabı vardı ölümle
Rabbine sığınan yürekler sızladı gidişine
Sesleniyorum Sana Beklenen Ölüm
Haydi Gel Dindir Bu Acıyı.
Yağmurlu bir günde uğurladık seni
Biz rahmetle ıslanan kullardık
Sen dualarla giden yolcu son seferine,
Sen o musalla taşında biz saflardaydık
Yalnız değildin son seferinde
Sesleniyorum Sana Beklenen Ölüm
Haydi Gel Dindir Bu Acıyı.
Biz arkada kalanlardan gözler kaçırdık
Ağlayıp yağmuru kirletmeyelim diye
Yağmurlar yağsın istedik üzerine
Alabildiğine yağsın,
Bu dünyada rahat yok
Ölüm belki bir kurtuluş.
Ne kaldı ki geriye;
Gözü yaşlı bir eş,
Üç oğul
bir kız,
yarım yamalak yaşanmış bir hayat ve
yaşanmaya başladıkları anda ölüme giren bir çuval anı.

Emrullah Çelik

23 Yaşım

Bugun benim yirmiüç yaşım.
Ömrümün çeyregini geçeli,
Sekiz yıl olmuş.
Yirmi üç yaşım nede cabuk yaşlanmışım.
Gül kurusu gecelere inad,
Bir beyfendi kokusuyla bahşişe ikna ederek
Yazıyorum bu şiirimi sana.
Bilesinki geçmişim kül tablalarında
Ve sokaklarda bıraktığım çocukluğumda kaldı.
Geleceğim ise cebimde
Bu aralar dalgınım.
Savrulup duruyorum.
Hayatın ortasında,
Ben bende değilim kendimde kendimi bulana kadar.
Ah yirmi üç yaşım
Bir gülümsemeni sana emanet etmişim
Bir damla gözyaşımı ise kendime.

Emrullah Çelik

Acı Yeşil

Şimdi buralarda renkler acı yeşildir.
Bazı zamanlar yeşile çalar.
Yüreğimin dilleri beter eder söylenir.
Gecikmiş kırlangıclar gibiyim deliyim.
On iki ayda dert gibiyim

Şimdi buralarda renkler acı yeşildir.
Bazı zamanlar sıyaha çalar
Şah damardan vurur sançılar
Yetersin ulan,kendi kendine yetersin
Der gibiyim.

Şimdi buralarda renkler acı yeşildir.
Bazı zamanlar eflatuna çalar.
Ömrümü yıllara verdim
Sevdami sulara verdim
Kendimi beter eyledim söylendim.
Ne kaçaklar geçti üzerimden.

Şimdi buralarda renkler acı yeşildir.
Bazı zamanlar sarıya çalar.
Bir reyhandım dağ başlarında
Güz geldi.rüzgar vurdu savruldu.
Suya kondum.
Yüreğimi eyledim.
Bak şimdi gazele döndüm kavruldu.
Şimdi buralarda renkler acı yeşildir.
Bazı zamanlar sevdaya çalar.

Emrullah Çelik

Ahmet arif parkı

Ahmet arif parkında bir kış akşamı
Anılara bağdaş kurmuş söyleşirim
Oturmuşum bir banka
Elimde biram ve sigaram
Cebimde yüz gramlık
Kuru yemiş

Ahmet arif parkında bir kış akşamı
Çentikler atarım hayata dair
Kar lapa lapa dövmekte
Çam ağacının dallarını
Beyaz gelinliği çiğneyerek
Yürüyorum

Ahmet arif parkında bir kış akşamı
Arada bir ayaz vursa da yüzümü
Elimde biram ve sigaram
Cebimde yüz gramlık kuruyemiş
Hayata dair dimdik durmak isterim

Ahmet arif parkında bir kış akşamı
Burası işte, Tam burası
Gün ağarırken kuşların ekme kırıntılarını topladığı
Akşamları çamlar altı gazinosu
İşte tam burası

Ahmet arif parkında bir kış akşamı
Camlar altı gazinosunda
Oturmuşum bir banka
Çentikler atarım yaşanmış ve yaşanacaklara
Benden başka kimsede yok hani
Bu gazino bana ait sanki
Gelip küllükleri değiştirende yok hani
Yönetime şikayet etsem mi acaba
Boş ver çöp bidonu yakınında zaten
Kalk kendin alt kendi çöpünü
Eyvallah
Sonunda yeni misafirler teşrif etmeye başladılar
Kediler ve köpekler

Ahmet arif parkında bir kış akşamı
Camlar altı gazinosunda
Oturmuşum bir banka
Gazininun yıldızı solisti dinliyorum
Nede güzel söylüyor
"Sen uyurken gideceğim
bunun başka yok çaresi. "

Of
Kafam bir milyon olmuş
Saat gece yarısında dem alalı
Epeyce olmuş
Kalkmalıyım artık evden beklerler
Oturun siz arkadaşlar oturun
Gidenin ardından ne bakmaya
Ne aklamaya değer

Emrullah Çelik

Aranıyorum

sana yazıp duruyorum yine
ne vardı çekip gidecek
ne vardı beni böyle tek başıma bırakacak
soz verdimde durmadım mı sözümde
oysa derin sular sessiz akarmış
tıpkı
acıları bırakan ayrılıklar gibi
dört yıl evvelinden dört yıl sonrasında
bu gününden yarınından
belalara aranıyorum
cürümsüz işlenmiş suçlarım var benim
hiç bir hakimin ceza bicemediği
suclar
alnımda bir yangın ateşi
dilimde istila şarkısı
betonarme şehirlerini yıkacağım
şimdilerde hoyrat hoyrat aranıyorum
tanımayanlar deli zannediyor
oysaki düşlerim vardı sana dair

Emrullah Çelik

Aşınayım

Kayboluşun eşiğindesin artık bende
Tükendin sayılır
Düşündüğümün yarısı kadar anlatmıyorum seni
Değerini en aza indirdi yüreğim
Sen gittikten sonra bıraktığın yerlerde
Sormama gerek kalmadı
Gidişinin nedenlerini
Susmanın aslında kaçış olduğunu öğrendi kulaklarım
Sevginin en değersiz mevsimde
Başa bela olduğunu
O kadar da gerçek değil doğan güneş
Senin yanımda olman da gerekmiyor üstelik
Düş kırıklarımı süpürüp attım gönlümden
Geçmiş olsun diye hiçbir şeyin
İspirto kullandım
Yazıları aksın, ama silinmesin
Gidişini bekliyorum hayatımın
O gidecek ki ben de gideyim
Aşınayım
Kırık göğüs kafesimden içeri sızmış soğuk
Dertlerin büyüğü kaplamış bedenimi
Nedendir bilmem?
Hayal kurmak artık bedava değil beynime
Hangi şarkıda varsan,
Hangi rüzgar çağırıyorsa seni
Bilmiyor demektir zaman,
Senin bu limandan benden erken gittiğini.
Değişen bir şey yok şehrimde
Olmadığı kadar aynılaştı sevgilerim
Derinlerine inemiyorum mabetlerin
Aşka acıkıyor ruhum
Yine de olmuyor
Düş değil yorgunluk
Avucumun içinde yarınlarım, erişemediğim.

Emrullah Çelik

Bahar

ocaklar kurdum sıcacık
kimbilebilir kac sırrı sakladım
kacını ele verdim.
o geçikmiş hesaplarda
bahar yalvarırım çek git işine
salma üzerime çiçeklerini
aklımı çelme
coktan cemreler düşmüş yüregime
kalbimim buzları erimiş
birde sen çıldirtma beni
söylesem kaç baharigercek sanıp kandığımı
kaç kez ayaz vurdugunu
dallarımnda filizlerimin söndüğünü
yinede uslanmadım
yinde yanıldım
peşinden bastıran tipi ile ayrıldım
biliyormusun ben hiç mutlu olmadım
mevsim bahar
vucudlarımız ruhsuz govdeler gibi sallanıyor
ama cesaret hiç göstermiyor yüzünü
bahar gecip gidiyor

Emrullah Çelik

Belki

Her Gün Kendime Yeni Bir Beyaz Sayfa Açıyorum
İçin de sen olan.
Anladım Ki Sayfa Siyah Dahi Olsa
İmzayı Atan Kalemın Rengidir, yazdıklarım
Ayrılığın rengini yazarak
Şehirleri sokakları adım adım
Boynu bükük gezerek öğreniyorum
Kaldırımların rengine aldirmeden
Halime acıyarak.
Bir ses beklemek senden.
Soluk beklemek.
Suskunluğun en acımasız olduğu zamanlardayım.
Hiç bu kadar uzun susmadın sevdiğim
Hiç bu kadar uzun gitmedin bilmediğim yerlere,
Gözlerimi götürmeden yanında!
Yalnızca çocuklar ağlar ve yalnızca Allah affeder...
Cehennem boştu kötüler yokken,
Bir umuttu yalnızlık
Bir şeyleri paylaşamamaktı belki,
Gözler dalıp giderken, yaralı bir serçeğe ağlayan bir buluttu belkide,
Belki belkilerle dolu bir hayattı bu...
Be gecenin karanlığında yürürken
Yıldızlar ağıtlar yakıp
Ay ağlıyordu.
Belki
Bütün insanları sevebilirdim,
Sevmeye senden başlamasaydım.
Her Gün Kendime Yeni Bir Beyaz Sayfa Açıyorum

Emrullah Çelik

Bir bana gelsin o da sensin.

Gidenlerden usanmıştır sensizlik.
Sokak aralarındayım.
Yitirdiklerimi arıyorum.
Vebalim büyük.
Bilinmez gergef,gergef ördüğün ağlar
Neler vermezdim oysa bir tek sevda sözüne;
Yüzünü kaplayan hisler.
Sahi nasıl bir yüzün var senin.
Bazen hayatı ciddiye almayan,
Ve sakinliğı ile izleyen herkesi şaşırtan.
Bu yüzden hiç teslim olmayacak olan
Teslimiyeti en başta reddeden.
Kendi sınırlarını hep kahramanca savunan.
Ama duvarları her zaman yıkacağını bilen.
Dinginliğın ve sessizliğın cagrısı yüzün.
Bakınca huzur veren.
Bir bana gelsin o da sensin.
Kaybolunacak bir sonsuzluk...
Uzayıp giden yemyeşil bir ova.
Bir ayna yüzün çırılçıplak seni yansıtan.
Hesap kitap yapmayan.
Yüregindeki sevgiyide nefretide açıkca gösteren.
Ben sevdayım diye haykıran yüzün.
Sah damarlarımdan süzül içeriye.
Zehrini bal diye icerim sen bende yasarken.
Sehrimin tüm ışıklarını söndürüp
Acılarını kilitle üzerime.
Kurtlanmış yaraları giydirip bedenime,
Ölümün ipini gecir gözlerime.
Dizlerine egilsin yüregim.
Gögsümün sol yanına takayım.
Haydi zehir olup dolas damarlarımda.
Sensiz yaşanılacak olan bir hayata atılmaktan korkuyorum.
Ve seni sana yazıyorum.
Yüregimin derinliklerinden gelen artçı şoklara inat
Bir bana gelsin o da sensin.
Geceye inat ay gögsümde.

Emrullah Çelik

Bir Dinlesen Ya!

Düşmeden yürüyebilmek tüm çabam.
Zamanın acımasız cizgisi arasında.
Tüm çabam seni daha çok sevebilmek için.....
Gözlerin her zaman aynı ışıkla baksın.
Kelimelerin ilk yazdığın andaki gibi etkili olsun.
Sen öylesine alışkınsın ki bunlara.
Sen yazılmamış tüm senaryoları ezberlemişsin.
Ben yapamam dediğim ne varsa;
Hepsinide yapı vermişim seni tanıyınca.
Ne keyifle okuduğum şiirler ezberimde,
Ne de bağıra çağıra söylediğim şarkıların sözleri.
Yağmurla yürüdüğüm sokaklarda kayboluyorum.
Yağmurda iliklerime kadar ıslanmalarım çalındı.
Kocamam bir hiç koynuma aldığım.
Bitmez sandığım herşey bitti.
Kıyametler benim dışımda kopuyor ama.....
Ben yaralanıyorum.
Bir kurşun sıkıp gitmek vardı.
Caresizliğin göğsüne.
Basit şeyler bekliyorum hayattan.
Siyah bir gecede yazdığım tüm şiirler.
Kanatıyor yüregimi.
Derin,derin izler bırakıyor kalbimde.
Düş kırıklıklarımı aldım,heybeme ben.
Ne insan katarları umurumda.
Nede hayat.
Bir resim yaptım sen varsın.
Bir şiir yazdım sen varsın.
Bu nasıl bir vaka anlayamıyorum.
Yağmuru gözlerine gizledim.
Sokakları gönlüme.

Emrullah Çelik

Bozlak

Dağların doruklarında yankılanır,
Bozkırın sesi, bozlaklarla dolu.
Yüreğimde yangın, duman dolu,
Bozkırın çılgın rüzgarı savurur beni.

Göçer kuşlar gibi dolaşırım,
Bozkırın sonsuz enginliğinde.
Dertliyim, hasretliyim, yaralıyım,
Bozlaklarla avunur, yüreğimde yangınlarla yanarım.

Yıldızlarla süslenir gece,
Bozkırın sessizliğinde yankılanır sözlerim.
Gurbet ellerde özlemle yanar,
Bozlaklarla avunur, gözyaşlarımı dökerim.

Bir gün gelir, dönerim ana yurduma,
Bozkırın toprağına, rüzgarına.
Bozlaklarla söylerim sevdama,
Anadolu'nun ruhuyla, yüreğimdeki aşkla yanarım.

Emrullah Çelik

Çocukluk

Önce bir at tökezler yüreğimde.
Kuşlar havalanır korkuyla,
Ruh halim ; güvercin tedirginliğinde .
Keşane fişegi açmışdı yedi renginde
Yağıyorum çocukluğum'un üzerine
Korkuyorum;
Bunca çabanın boşunalığını düşünmekten,
Ve yüreğimi yitirmiş bir zamandan.
Sarılmak, en çok ihtiyacım olan şey
Gökyüzü gibi bir şey bu çocukluk.

Emrullah Çelik

Daha Ne Kadar Sürecek Bu Kaçışlar

yine nazlarda
yine kaçışlardasın
kaç bakalım
daha ne kadar sürecek bu kaçışlar...

ne zaman sussam
ve ne zaman kötü olsam
sanki hiç sevmiyormuş gibi
sanki tanımadığın biriymişim gibi
umursamaz ve rahat tavrınla
deli edercesine beni
kaç bakalım
daha ne kadar sürecek bu kaçışlar...

oysa ben
kararımı vermişken
tam gidecekken
gitme diyen sen
sensiz ne ederim diyen
sonra yine kaçıp giden
kaç bakalım
daha ne kadar sürecek bu kaçışlar...

sarsa bedenimi kordan geceler
titretse ruhumu,eritse düşünceler
duymasam sesini kahrolsam
çıldırısam alamasam senden bir haber
kaçma artık yeter
kaçtıkça herşey biter
sus ağlama,bağırma öyle
hem kızmada
gitmem gerekiyor
bakma yüzüme öyle
sadece sus,bu bana yeter
bir kelime bile konuşma
ne sesin duymak isterim
ne görmek yüzünü
sakın ümitlenme
artık dönmem geri
yasta tutma arkamdan
tek bildiğin şeyi yap yine
hadi kaç
sen kaçtıkça
yürek dolusu sevgiler
uğruna serilmiş ömürler
bir bir kaçıp giderler
kalplerinde sana yer verdiler
hani şimdi neredeler
diye sorma sakın
şimdi onlar çok uzaktalar
geride bir sen
birde vicdanını bırakarak

kaçıp gittiler
hadi şimdide kaç göreyim seni
hadi kaç ey sevgili
vicdanından da kaç göreyim seni
dememişmiydin sana
daha ne kadar sürecek bu kaçışlar

Emrullah Çelik

Deniz

Deniz gözlerin bakmaz
Gözlerime bir kez
Ellerin dokunmaz yüreğime
Uzanıpta;
Sesin gelmez isteyerek
Sesn bazen rüya gibisin,
Bazende gerçek,
İki kulagın var ne işe yarar söyle
Hadi kulakların sağır diyelim belki,
Ya kalbin, ya hislerin nerede;

Emrullah Çelik

Dertleşme

Kaydım düşülsün yıllanmış şarap şişelerinde
Ayuçlarımda dolsun hasret yaşlarım
Ardından bakarken
Yağmurlu bir günde ıslansın alyuvarlarım
Yetmez mi tezgahlarda satıldığım
Kalemimden dökülen her hece kurşun bana
Dilimden dökülen her bir kelime düşman
Sensizlik zindan bana,
Ne kekik kokusu ne de tütün kokusu
Burnumdaki sızının nedeni
Senden gelen her dert kabulüm
Yeter ki konuş benimle
Bak getirdiğim güller solmuş
Kalk artık şu yerinden
İnan göz yaşlarım kafi değil bunlara
Bir şeyler oluyor biliyorum
Şenin sesinden belli
Öldü diyorlar senin için
Sen öldüysen ben kimle dertleşiyorum,

Emrullah Çelik

Don Baba

Kum tanesinden akan taneler gibiydi zaman.
Yağmurlu bir günün ardında bıraktım sesini,
Gök yüzü karanlık baba nerdesin.
O gün bendeki her şeyin başladığı bir gündü.
Tarih gidişini yazıyordu.
Gök yüzü karanlık baba nerdesin.
Her gece uykusuz gecen gecelerin ızdırabına burunuyordu,
Ben se sıkı sıkıya kol saatimi tutup,
Zamanı durdurmaya çalışıyordum
Elimi kaldırdığımda görüyordumki
Kendi,kendimi kandırıyordum.
Gök yüzü karanlık baba nerdesin.
Ah keşke kendine disardan bir baka bilsen
Bir sır olurdu ardında bıraktıkların
Babasız kalmanın huznu kavurmustu cocuklugumu
Şartlar cetin babasızlık zordu
Onüç yaşında erkeksi görünümüm hayata dik duruşum
Sırf bu yüzdendi.
Gök yüzü karanlık baba nerdesin.
Yürüyorum kafam boş ellerim soğuk.
Ayaklarım çıplak.
Elbisler ısıtmıyor benı.
Gömlegimin düğmeleri, montumun fermuarı yok
Gök yüzü karanlık baba nerdesin.
Bir şarkı söylerim şimidilerde
Baba bir masal anlat bana
Ben soylerim sen ağlarsın
Belki kim bile bilir gittiğin uçakla selamlar yollarım sana
İlk ben acarım calan telefonu sen aradın diye
Merakla acarım posta kutusunu
Mektup geldimi diye.
Gök yüzü karanlık baba nerdesin.
Biz büyüdük baba
Hiçbir şey bıraktığın gibi değil
Gönderdiğin elbiseler bile olmuyor bize
Abiminkileri ben alıyorum
Benimkiler konu komsuya
Yani Hiçbir şey bıraktığın gibi değil
Olsun buda bole olsun
Gurbet anımızda yazgı özelemlerimize kavusmak olsun
Ha sahi unutmadan anneminde selamları var
Parasını pulunu batırırım dönsün artık diyor
Güneş dağları tırmanıyor
Dön baba

Emrullah Çelik

Dost kalamam

Düşündüm de olmayacak, dost kalamayız, sen belki;
Ama ben dost kalamam
Ben yaşanmışlarla uğraşıp duracağım sen geçmişe silgiler sallayacaksın
Ben bir sevdadan bahsedeceğim sen Hayallarının küçüklüğünden,
Yalanlar bitmez dudaklar susmayınca
Sevgi olmaz gözler ıslık ıslık bakmayınca
Derler;
Benim gözlerim sana ıslık ıslık bakacak
Ve işte sırf bu sebepten
Dost olamayız.
Ne senin umursamazlığın kaybolacak
Nede benim içimdeki ümitler
Ben en ağır işçilik yapacağım sen
Unutacak kadar zaman harcayacaksın
Olmuyor
Dost kalamayız
Oysa dost sırtını dayayacağın bir dağ
Sevgili bakıp gözlerinde kaybolacağın bir derya
Ben güneşin tutulduğu gün,
Sevdalar ekim yüreğime,
Ve şunu bil gözlerin
Bu sevdanın en güzel haliydi.
Gece midir insani hüzünlendiren,
Yoksa insan midir hüzünlenecek için geceyi bekleyen?
Gece midir seni bana düşündüren,
Yoksa ben miyim seni düşünmek için geceyi bekleyen?
Sen elimden tutunca, deniz basardı içimi.
Sen elimden tutunca,
Yüreğim yeşil yosunlara takılıp günlerce dip akıntılarının peşi sıra giderdi.
Sebepler çok aslında dost olamayız,
Gözümden sakındığımı başkasının kollarında göre,göre dost kalamam
Sen bazen en zifiri karanlık gecemin güneşi,
Sen bazen yaşanacak hayatın cesaret verecek mutluluk yani,
Sen bazen ve her zaman sevgimin tek nedeni...
İşte düşman olmak istemediğim için dost olamam seninle
Mavi fener elbiseli
Aşkım vardı,kentin sokaklarına
Bir aşk ağzı bir sis demeti
Söylemeye çekindiğinde ateş
Yolda salınan yelkene dönüşsün gövdem
Dost kalamam ben.
Solursa zamanın kertiği
Bıçak sırtında yaşanmışlara inat
Herkes adına bunu söylemekten öl
Kar uyuduğunda çağırır.
Yoz köpeklerini
Daha yalın doruklara yükselen gözyaşlarının
Yaban güvercininin türküsü
Sağanak yağmurla tozlanır.
Hangi sevda koruyacak seni
Hangi sevgilinin bakışı
Namluya tek kurşun sürüp

Aşka ve sevdaya dair ne varsa
Öldürdüğüm gündür
Sana dost oluşum
Mavi fener alayı önümden geçerken
Sen bana görüdüğünde
Türkü söylüyordu gözde kayalar
Senin de dediğin gibi
Çok iyi bir insansın umarım her şey gönlünce olur
İşte sırf bu yüzden dost kalamam

Emrullah Çelik

Dön diyorsun

Gittiğin yerden dön diyorsun,
Dönemem ki
Gök yüzü karanlık nerdesin diyorsun
Terk edemediğim bir memleketteyim
Yağmurun delice yağdığı
Korkunun kol gezdiği bir gecede
Korkuyorum gel diyorsun
Gelemem ki
Zindanlardayım gülüm,
Her yanım perde duvarlarla örülü
Dönem ki
Yalansa boş ver yalan olsun
Sevda ise boş ver hayal olsun
Don demen çare olmaz dönemem ki

Emrullah Çelik

Dua

Çeki ver gemini hizaya gel.
Ëtme artık inat,
Hadi sende hizaya gel.
Öyle bir nida eyleki bana.
Rabbime yakarayım.
Sana avuçlar dolusu dua ısmarlayayım.
Etmesinler beni sana havale.
Ne olur çeki ver gemi
Hizaya geleyim.
Yeter artık bunca eziyet
Bunca gunah.
Sok artık hizaya
Bu kulun gunahlarında arınsın

Emrullah Çelik

Emirdag

Eylül sıcaklığında düştük yollara
yol uzundu

Ankara'dan Emirdağ'a

Anlaşılan yine aynı şey olacak tı

Mor kanatlı şiirlerde boğulacağım diye söylenip düştüm yollara

Karlar yağardı Emirdağ'a

Alabildiğine sokaklara vururduk kendimize

Cebimizde sigaramız ve elimizde biramız,

Yürürdük postallara vurup yolları,

Hep duyardık Emirdağ'a bir gelirken, birde giderken üzülsün diye.

Duyardık ta hadi ordan derdik içimizden,

Ama ayrılık dostluklardan dem aldıktan sonra anladık

Bir gelirken birde giderken üzüldük.

Sonraları şiirlere vurduk anıları

Karlar altında yürümeleri bir sevgiliyi beklemeyi,

Anılar aldı okul yokuşunda bizi aldıda

Savurdu alabildiğine şimdilerde yazıyoruz alabildiğine o günleri.

Dostluklardan dem vuruyoruz.

Özlüyoruz

O günleri.

Plastik bir bardaktan çay içmeleri

Uzun uzun tartışmaları,

Ödevleri son güne bırakıp sabahlara kadar bitirmeye çalışmaları.

Akşam olunca bu gün evde ne yiyeceğiz

Diye arkada oturan ev arkadaşına bakıp sessizce uzun uzun seyretmeler,

Yada gül benizli yarı evine bıraktıktan sonra

Hayalini de alıp koynuna uyumaları

Ve o gece sende kaldığı gün bayram etmeleri

Bulaşık sırası bana gelmesin diye takla atmalar.

Kara bir sobanın etrafına doluşup ısınmaya çalışmalar.

Ve denizlerden çaldığımız her bir dalganın üzerine sevdalarımızı yazmalarımız,

Kaç geceler yeminler edildi dostluğa,

Sevdaya dair kaç gece günaha girildi.

Ah işte o yeminler şimdilerde üç kuruşluk kiralık bir evin tuğla duvarlarında kaldı.

Şimdilerde duyuyoruz arka sokaklarda kuşçuların güvercinleri kurşuna
dizdiklerini

Yirmili yaşlardan otuzlara kurup saatimizin alarını su başını bekleyen devler
gibi nehirlerle övgüler diziyoruz şimdi.

Sonra bir HAZİRAN sıcaklığında alıp bohçamızı düştük yollara

Mor kanatlı şiirlerde boğulduk

Ve sonunda Haziran yağmaya başladı ruhumuza

Vakit Emirdağ terk etme vaktiydi

Ah

İhanetlerden dağlanmıştı yüreklerimiz

Artık arkada bıraktığın şehre vurulma vaktidir

Ve göçmenlik çağı başlamaktadır

Vakit

Yolunu gözleyen şehri keşfe çıkma vakti

Vakit Emirdağ terk etme vaktidir

Gölgelerime tutsağım

Gölgelerim kelepçeleniyor

Eşyalarım toplanmış

Ve Őirlerim mor kanatlılar
Kimi zaman günlüktür
Kimi zaman ŐırdaŐ bir silah
Vakit Emirdağı terki diyar eyleme vaktidir

Emrullah elik

Filistinli Çocuklar

Toprağımın üzerinde büyüdüm ben,
Gökyüzünde barışa dair hayallerle.
Ama ne yazık ki, hep savaş gördüm ben,
Gözlerim doldu, yüreğim yangınlarla.
Babamın elleri toprakta işlerdi,
Annem dualarla yüreğimizi beslerdi.
Ama bir gün geldi, yıkıldı düşlerimiz,
Evlerimiz bombalandı, gözlerimiz yaşlarla doldu.
Toprağımıza haksızlık ettikleri gün,
Kardeşlerimizi kaybettik, yüreğimiz yandı.
Ama inanıyoruz, bir gün özgür olacağız,
Filistinli çocuklar olarak, umutla bakıyoruz yarınlara.
Biz direnişin çocuklarıyız, asla pes etmeyiz,
Özgürlük için mücadele ederiz, yürekten.
Toprağımızda barışın yeşereceği gün,
Filistinli çocuklar olarak, hep birlikte güleceğiz.
Gökyüzü barışın seması,
Güneşin gülüşüyle aydınlanacak.
Toprağımızda özgürlük çiçekleri açacak,
Filistinli çocuklar olarak, hep birlikte güleceğiz.
Gözlerimizde umut ışıkları,
Yüreklerimizde sevgi dolu hayaller.
Düşlerimizde birbirine kenetlenmiş eller,
Filistinli çocuklar olarak, özgürlüğe doğru yürüyeceğiz.
Bir gün gelecek, engelleri aşacağız,
Düşmanlıklar sona erecek, barış hüküm sürecek.
Toprağımızda kardeşlik baharı,
Filistinli çocuklar olarak, hep birlikte güleceğiz.

Emrullah Çelik

Gam Çekme

Güller dökülmekte duvarlardan sessizce
Yüreği kırılmış bir lambanın ışıktan.
Sürgülemiş ölümlerin ardından kapılar
Ayak sesleri karanlığın bunlar
Bırak taşlasınlar katilleri
Dokun taştan oyulmuş göğüslerine bir , bir Sfenkslerin
Çıksın gözyaşların taştan.
Karlar düşsün beşğine
Gam çekme sen gam
Ortalık kararıp hava soğuduğunda
Sus ve kendine sakla gözyaşlarına bulanmış sözcüklerini
Yitip gittiğinde gecelerde,
Bir bekçinin terk ettiği kuleden
Bakmakta bir baykuşun gözleri

Emrullah Çelik

Gerçeksın Biliyorum

Şiirlerim mor kanatlılarım.
Yine dile geldiler.
Ayagıma postallarımı alıp karlı yollara vurmak var
İçimdeki güvercinler uçtu uçacak
Bense yine namlu uclarındayım.
Soyleyemez dillerim;
Kaç zamandır yokum kendimde, kaç zamandır yoksun.
Ne ben alışabildim sensizliğe,
Ne tütün kokusu sinmiş odam alışabildi.
Hayalinde can bulan gülüşünü özledim.
Kendimde unuttuğum ne varsa bulduğum hayalini özledim.
Özlemlerim işgal edince yüreğimi,
Bu şehri yakmak istedim,
Bilmekteyim yanmaların acısını ama
Senin bu acıyı bilmeni istemiyorum.
Sen yanmaları bilme, sensizliğimde yanmalarımı bilmediğin gibi...!
Kalbimdeki umut kırıntılarını senin yüzündeki tebessümlere yüklüyorum
Öğreneceğim çok şey var sana dair.
Bilmediğim çok şey var.
Ama bir şeyi öyle iyi biliyorum ki...
Seni düşünmek içimde kırılmış bütün aynaları tamir ediyor.
Son Birkaç gündür.
Her gün batımında,
Yeni gelen günle beraber gözlerini diliyorum.
Ve buna inanarak söylüyorum.
Zehir geceler yüregimin tutsaklığını inadına sorguluyor.
Şırası var her derdin yaşı olduğu gibi bazı şeylerin.
İşte o yüzden sustum şimdi
gerçeksın biliyorum

Emrullah Çelik

Gidenler

Gidenler gitmiştiler.
Kalanlar akıntıya kürek çektiler.
Gidenler zaten gitmiştiler
Yok,yok böyle tembihlemek olmaz.
Ya yırtacaksın yeri ve göğü
Ya da nem ola sızlamayacaksın.
Boş ver gidenler gittiler.
Hoşça kal demeden.
Arkalarına bakmadan gidenler gitmiştiler zaten.
Senin bir Hoşça kal neyine gerek
Gidenler zaten gittiler
Sen ağlamana bak
Gidenler gittiler.

Emrullah Çelik

Gitmeseydin

Umursamıyorum artık gitmelerini.
Vedaların aklımdan silindi.
Ağlayan gözlerime yazdım seni,
Ah o dili lal olacak sevgili

Bu gün; başka bir hüzne doğdu sanki
Ağlamak için şartmı göz yaşı
Dudaklar gülerken ağlayamazmı
Boynuma örme olacak sevgili

Gidişine ne tütün kokuları sindi odama.
Umursamıyorumda saçlarımın aklarını.
Dostlarımla; meşkle ne de güzel hayat.
Yollarıma yol olaçak sevgili

Sözün özü şüdüdür ki
Anlatmanın kafi gelemediği yollardayım.
Özlemlerini talan ettiğin yerler.
Şimdilerde mahşer yeridir.
Karanlık gecelere mahkum eyledim kendimi.
Derdime derman olacak sevgili.

Emrullah Çelik

Gözlerin Yıldız Gibi Parlar

Gözlerin yıldız gibi parlar,
Kalbim seninle atar.
Sensiz geçen her an dar,
Aşkınla dolu bu yüreğim sana ağlar.

Seninle başlar her günüm,
Gönlümde seninle neşe, sevinç.
Sonsuz bir aşkın içindeyim,
Seninle buldum gerçek mutluluğu, sevgilim.

Birlikte yürüdüğümüz bu yolda,
Seninle her daim yanımda.
Gözlerinle aydınlattığın bu gece,
Sonsuz aşk şarkıları söyleriz birlikte.

Seninle varım, seninle varım,
Kalbim seninle atar, seninle yanarım.
Aşkınla dolup taşarım,
Sonsuz aşk şarkıları söylerim sana, yârim.

Emrullah Çelik

Günlerden cumartesi

Günlerden cumartesi
Ve sen benden gidiyorsun
Surat yapmam gitmemdendir
Boşluğa dalıp gidişim
Geri dönmeyeceğini bilmememdendir.
Günlerden cumartesi

Benden gidişinin bilmem kaç yüzüncü günü
Yüz çevirme boşa gecen yıllardan
Gül yüzlüm don artık
Günlerden Cumartesi

Benden gidişini saatler yıllara vurmuş
Kaç kere fallar baktırdım adımıza
Kaç falcının eşiğine ayak sürüdüm
Unut dedi falcılar
Unutamadım
Günlerden cumartesi

Gidişine dilim ağladı
Gözlerim sustu
Dön artık
Kadife bakışım
Günlerden cumartesi
Bak bu Cumartesi pazara dayandı
Gel hadi gel artık.

Emrullah Çelik

Güvercin Gerdanı

Güvercin gerdanı incecik, zarif,
Gökyüzünde kanat çırpın serüvenin kifayet.
Yükseklerde süzülür, rüzgârla dans eder,
Bembeyaz kanatlarıyla huzur sunar insanlara.
Gözleri masmavi, serin bir pınar gibi,
Gönlü hür, sevgi dolu, engin ufukları sezer.
Sessiz sedasız, bir meltem gibi geçer,
Güvercin gerdanı, özgürlüğün sembolüdür.
Baharla birlikte gelir, umutla dolar yürekler,
Dal dal gezer, şarkılar söyler şenliklerde.
Sonsuzluğa kanat açar, özgürlüğü müjdeleyen,
Güvercin gerdanı, sevgiyle yoğrulmuş bir destan.
Rüzgârla savrulan, gökyüzünde kaybolan,
Bir iz bırakır ardında, özlem dolu bakışlarla.
Güvercin gerdanı, özgürlüğün rehberi,
Sevgiyle dolu yüreklere umut saçar her dem.

Emrullah Çelik

Hakikat

Bir mesnevi yazmak özünde bir serüven,
Duygu dolu mısralarla dolu bir sefer.
Gönülden gelen seslerle dokunur her hece,
Bir yolculuk başlar, gizemli bir nefer.
Güneşin ışığı gibi aydınlatır sözleri,
Gecenin karanlığında yıldızlar gibi parlar.
Sevgiyle yoğrulmuş, hikmetle işlenmiş,
Kalplere dokunan, ruhları saran bir nar.
Bir masal anlatır gibi akar mısralar,
Gizli hazineleri açar, derin sırları yansıtır.
Sevgiyle yoğrulmuş, hoş bir melodi gibi,
Duyguların diliyle kalplere seslenir.
Bir mesnevi yazmak bir yolculuktur özünde,
Gönül diyarlarında gezinmek, hikmeti aramak.
Her mısra bir hazine, her kelam bir inci,
Yüreklere dokunan, ruhlara şifa olan
Hakikat, bir denizdir engin ve derin,
Bir yolculuktur insanın özünde seyrin.
Gerçeğin izini sürerken yüreğimiz,
Bilinmezliklerle dolu bu sonsuz serüvende.
Bazen gizlidir, perdeler ardına saklanır,
Bazen açık seçik, yüreklere akar sular.
Hakikat, sorgulamanın, keşfetmenin özü,
Yolun sonunda parlayan gerçek ışık özü.
Gözlerimiz kör olsa da, kalbimiz bilir,
Hakikati arayan, gerçeği hisseder.
İçimizde bir sızı, bir ses, bir his,
Hakikate doğru yol alırken rehberimiz.
Bazen acıdır, bazen huzur dolu,
Hakikatin yüzü, yüreklere ışık saçar.
Gerçekle buluşmak, özgürlüğün ta kendisi,
Hakikate varmak, ruhu sonsuzluğa taşır.
Hakikat, bir nefes gibi içimize çeker bizi,
Hayatın anlamını bulduğumuz o andır.
Yalın, saf, duru bir hissiyatla dolu,
Hakikatin izinde yürürken insanlık adına.

Emrullah Çelik

Hasret

Ne kahırdır, nede keder bu
Kalemin gözyaşı , kâğıdın ağıtıdır.
Bir uzun çizgi , bir kısa nokta.
Ayrılığı yok sayar gibi ,
Çıkmaz sokaklarla kavgadır bu.
Işıkları sönmüş caddelerde koşar gibi,
Turnalar misali gökyüzüne uçar gibi.
Yara gibi kabuk bağlamayan,
Aynada görünmeyen sima,
Duyulmayan feryat, figan,
Gidene yetişme çabası, telaştır bu telaş.
Kendimden bile sakladığım.
Dumanı tütmeyen od.
Bitmeyen acı , tutamadığım sözdür .
Kaç hece , kaç satır.
Ölmeyen hayal kırıklığıdır.
Bakılmayan gökyüzüdür.
Şakaklara değmeyen yağmur,
Çıkılmayan dağ, basılmayan topraktır.
Çatlarcasına nefes almaktır.
Sonradan hatırlanmış yara gibi
Eksik dişini diliyle yoklar gibi.
Neyse ...Neyse bakalım buda geçer der gibi ,
Hiçbir zaman geçmediğini bile , bile.
Hasrettir bu H A S R E T .

Emrullah Çelik

Hayal

Gülün tek hayali vardı
Çöl sıcağında solmamak
Bende sen vardın gül yüzlüm
Gözlerim dalıp giderdi
Aynadaki aksine
Sonra masanın ayaklarına takılırdı
Gözlerim
İşte o zaman
Çekerim ayağıma postallarımı
İzimi belli etmeden
Karlı dağlarda yürürüm
Ne mahurun çaldığı bestedir
Nede....
Bir icrandır yüreğime düşen
Yürürüm ansısın
Bilirsin.....
Hayallere takılıp kalmam hiç
Ben o bugulu görüntülere takılmam hiç
Benim tek hayalim vardı o da sen
Bilirmisin

Son baharda suya düşmüş gazelin halını
Suya kapılıp gider ardına bakmadan
Dönüp bakmaz dalda kalan yaprakların haline
Ve hiçbir zaman denk değildir
Bahçedeki çınarlarla otların boyu
Birbirine
İşte o zaman tembihlemek nafiendir.
Öğüt vermek ukalalık,
Ya yırtacaksın yeri ve göğü
Yada nem ola sızlamalarla kalmayacaksınız

Emrullah Çelik

Hayata Dair

Gün gelir.....
Kolların arasından ucar gider sevgili.
Ve başlarsın bir mücadeleye.
Ve uzaklardan bir cığlık gibi gelir sesin.
Gitti der gözlerini ovarsın.
Ve yüreğin mızrakla delinir.
Bazende.....
Sevdayı,Ayrılığı,Hüznü fısıldarsın.
Hıçkırıkların göz yaşlarında buluşur.
Üç kurusluk bir damın duvarlarında yankılanır.
İşte o zaman anlarsın.
Bu hayatın ta kendisidir.
Ve aşk yalandır.
Çıkıp bakarsın dışarı herşey aynıdır.
Ötobüsler mavi ve kırmızı
Tek bildiğin senin aşkın yalandır.
Ve hayat yeni duvarlar örür etrafına
Kendi sesinden bile korkarsın.
Edepliler içinde edepsizlikleri göre,göre
Edepsizleşirsin sende

Emrullah Çelik

Haziran gecesi

Bir Haziran gecesi
Emirdağı kar ile borandı
Usulca yanına sokuldum o gece
Teninin sıcaklığı bedenimi yaktı
Uykunun güzelliği aklımı çeldi
Uzun uzun seyrettim seni
Yandım kavruldum o gece
Yalvardım yakardım o gece
Ateştim kül oldum
Küldüm savruldu poyrazında
Gözüm gökyüzünde parlayan aya takıldı
Aya bir bakış attım ki o gece
Öyle bir bakış attım ki
Ayaklarını yerden kestim
Kör oldu söndü
Ne yapayım heybetli heybetli
Parlayıp duruyordu
Dayanamadım
Galiba küstü bana kayboldu
Yalvardım yakardım
Barıştık sonra
Parlamaya başladı
Sonra yerini
Güneşe bıraktı
Güneşte dağların ardından
Öyle yükseliyordu ki
Kibirli kibirli
Dayanamadım onada bir tokat patlattım
Yüreğim yandı
Of be gülüm
Gündüz ayı
Gece güneşimi kaybetmişim
Ayı kör ettim zannetmişim
Güneş çarpmış gecemde
Güneşi tokatladım zannettim
Kör olmuşum gündüzümde

Emrullah Çelik

İhanetin mektubu

Sana hiçbir şey söylemek istemiyorum.
Bütün sözcükler yetersiz..
Hiçbir şey yazmak istemiyorum.
Engin denizlerde kulaç attığım,
Üstüme gökkuşağını kuşandığım bu aşk yalanmış.
Şimdi karanlık sularda boğuluyorum.
Gökyüzü kurşun gibi ağır.
Ne yana dönsem yalan.
Gülüşler yalan, vaatler yalan..
İnsanlar yalan.
Ben seni mi sevdim..
Senin gözlerinle mi baktım dünyaya..
senin ellerinle mi çiçek derledim..
sevinçti,
aşkı göğsüme bastım.
Kocaman bir yalanı seninle mi yaşadım?

Gözlerine baktığım zaman cennet bahçesine geçirdim..
Bir aldatmacaymış,
kötü bir rüya..
Kötülüğün bile bir yüzü vardır, bir görünüşü..
ama en beteri buymuş.. bu aldatmaca.
Bir masal olsaydın razıydım, bir şiir olsaydın, alır saklardım
.Güzel bir yüz kalırdı senden geriye,
hoş bir anı.. kimsenin dokunamayacağı bir tarih.
Ama hiçbir şey kalmadı..
Bir yokluğu varsaymışım.
Bir HİÇ'e sarılmışım.
Çölde serap bile değilsin.
Şerabın gizli ışığı vardır.
Sen ışığı yutan karanlık.. bir kör kuyu..
Ben kör kuyularda kaynak suyu aramışım.

Nasıl olsa biterdi bu aşk.
Ama unutulmaz bir hatıra,
gençliğin en güzel anısı olarak kalsaydı..
Sen hiçbir şeyin değerini bilmedin.
Kökün çürük, yaprağın kül, meyvan zehirmiş.
Ben seni aşkın yerine koymuş aldanmışım.
Kabahat sende değil, ben insan tanımamışım.

Sana karşı öfke duymuyorum, kırgın değilim,
kızgın değilim..
Çünkü sen zaten yokmuşsun.
Asıl kızılacak kişi benim..
Küçücük bir toz tanesini bir mücevher sanmışım.
Senin ihanetin bana koymadı..
Beni kahreden, beni yokeden, beni bin pişman eden tek şey..
bir aşk yaratmış tek başına yaşamışım.
Sen zaten yokmuşsun ki.. senin neyine yanayım?

Emrullah Çelik

İnsan

İnsan, denizde bir damla, yıldızlarla dolu,
Güneşin ışığında parıldayan bir yolcu.
Yüreklerinde sevgi, umutla dolu,
BİRER MASALIN KAHRAMANI, YAŞAMIN YOLU.
Gözlerinde gizli sırlar, bin bir hikâye,
Düşlerle örülü, maceraya açılan bir kapı.
Düşer kalkar, yorulur, yine de yürür ileriye,
Yaşamın her dalgasında iz bırakır adı.
İncelikleriyle örülü bir kumaş gibidir,
Acılarıyla yoğrulmuş, sevinçlerle dokunmuş.
Bazen güneşin sıcaklığı, bazen kışın soğuğu,
Yağmurlarla ıslanır, güneşle kucaklaşmış.
Sevinçle güler, hüznle ağlar bazen,
Gücünü sevgiden, umuttan alır her daim.
Yıldızları kucaklar, hayallerle yaşar yeniden,
İnsan, sonsuz bir serüven, sonsuz bir yolculuktur, anı yaşayan.

Emrullah Çelik

İstanbul

Şubat yine o Şubat
Şubat hep aynı Şubat
Soğuk buz ve kar
Ah İstanbul
Sisler kuşatmış mıdır
Yedi tepeli şehrini
Beyazıt kar altında mıdır yine
İstanbul
Gelinliklerini giyinmiş midir sokakların
Köprülerinde katarlar
İstanbul
Sevdamı alırmısın yine
Sevdamı saklar mı sokakların
İstanbul
Karabasan rüyalarımı doludur sokakların
Asi oğullar için
Bekleşir mi analar
Pazar günleri bir okul bahçesinde
Ha sahi
İstanbul
Dedemin dediği gibi taşın toprağın altın mıydı senin
Yoksa sevdamın dediği gibi tapılacak şehir mi
Ne melül bir şehirsin sen
İstanbul
Taksim yine dolumudur
Mitinglerle
Sevdalılarının
El ele dolaşır mı kadıköyde
Kestane kavrulur mu parklarında
Sultam Ahmet te kitapçılarının
Tezgah açmış mıdır
İstanbul
Barikatlar kurulmuşumudur şehrin dört bir yanına
Her cadde başında bir sevda türküsü
Her sokak başında ayrılığın dolambaçlı hüznü
Hainsin İstanbul hain
Yedi tepeli bir kentin
Betonarme sokaklarına
Gömmüşsün sevdaları
Al işte İstanbul
Sevdalarımı bıraktım sana
Hayallerimi bıraktım
Geçmişimi bıraktım
Günahlarımın vebalini senin üstüne yazdım
Namludaki tek kurşunla
Seni ta kalbinden vura bildim mi
İstanbul
Söylesene
Seni öldüre bildim mi
İstanbul...

Emrullah Çelik

Kaç gece

Bilmem kaç geceler
Masalar kurulup devrilecek
Senin adına
Kaç gece senin adına şiirler yazılacak
Kaç gece seni arayacak
Kaç kapı eşiğine yüz süreceğim bilmem
Kaç gece daha saklayabilirim içtiğimiz son sigara paketini
Kaç gece daha dönmeni bekleyecek
Kaç gece daha rüyalarımda görecek seni
Kaç gece kaldırımlar arşınlayıp
Seni arayacağım
Bulamayınca seni götüren şoförün
Geçmişini anacağım bilmem

Emrullah Çelik

Kısa ,kısa 6

Hıçkırıkların göz yaşlarıyla buluşup
Üç kurusluk bir damın,
Tuğla duvarlarında yankılanırken,
Gönlümün en mahrem yerlerinde sakladığım
Sevdamdır.

Emrullah Çelik

Kısa kısa kısa

Sevdiğin yerlerimden yaralanıyor
Öptüğün yerlerden kanıyorum
Kapanmıyor yaralarım.
Gecenin kuraklığında yıkanmış,
Bedenim yorgun.
A dan ayaklarım kanıyor.
İ de isyanlarım var
O da oy deyişlerim

Emrullah Çelik

Kısa,kısa

artık pusular vurmaz beni bu şehirde;
ugraşma boşuna;
kanmam o boş yere verilen sözlere
uyku ölümün sığınağı
yorgan kapısı olmuş;
zamana demir atmış zamanlarda
sana şiirler yazıyorum.

Emrullah Çelik

Kısa,kısa 2

Denizlerden çaldığım her bir dalganın
Üzerine seni yazıyorum.
Aynada aksin vursada yüzüme,
Postallarımı bağlayıp karlı dağlara vurmak var,
Yüreğimde

Emrullah Çelik

Kısa,kısa 3

nasılda ezip geciyor her şeyi gönlüm.
yine dehlizlerinden karlar düşüyor yüregime
söyleyemem derdimi hiç bir güzele ben.

Emrullah Çelik

Kısa,kısa 4

takvimlerden günler alıp
uykuları aşır,hayalleri sorgulama zamanı
yine en sığ yerindeyim denizin
ha savruldu,ha savrulacak

Emrullah Çelik

Kısa,kısa 5

bilmediklerim bir ateş denizi
bildiklerim o denizde bir su damlası
ya bu ateşi söndürürüm.
ya da kavrulur gider

Emrullah Çelik

Kızıl güzel

KIZIL GÜZEL

12.06.06

TARİH

SAAT -23:35

ALANYA-MAHMUTLAR

Kızıl saçlı güzel

Söylemedim sana kızıl saçın sende çok güzel durduğunu

Şarabın azabından korkarak yürüdüm acemice

Sen yanı başımda dururken

Tüm söyleyemediklerime rağmen söyleyeceklerimi unutarak

Yutkundum uzak adımlarda

Gözlerine bakmak dururken

Boşluğa bakıp durdum

Neyleyim kızıl saçlı güzel

Artık aşık olmaktan korkar oldum

Ve bil ki seninle bir aradayken

Zaman yoktu mekan koca bir sıfır

Hatırlamıyorum kaç kez yutkunduğumu

Ve sende şaşırıp kaldığımı

Seni tanıdığımndan beri

Kızıla boyadım her şeyi

Sana benzer diye

Dilim kanatlanıp düştü

Kalemimin üstüne

Ve kağıtlarda paspas oldu

Hayatımın boşluklarını

Keşfe çıkmışken

Sende kayboldum

Şimdi kendi kendimi arar oldum

Neyleyim kızıl saçlı güzel

Söylesene

Benim aşkım bir tanem olur musun

Dur sakın söyleme

Ben seninle bir sahil kayalığında

El ele dolaşmak isterim

Ah şimdi uyku girmez gözlerime

Bir. bir çentikler atarım gecelerime

Seni yazdığı için

Artık kalemim gurur duysun

Ve bil ki

Eğer san kavuşmanın yolları tıkalıysa

Eğer senin bana yaklaşman imkansızsa

Ne olur bana vaatlerde bulunma ve yalan söyleme

Artık kırık bir kalple yaşamayı sürdüremem

Çünkü sen benden yüz çeviriyorsun

Söylesene kıtlıktan yoksulluktan

Acı çekenler gök yüzünde bir şimşek çaktığında

Yalancılıktan da olsa

Kimi zaman teselli bulmazlarmı

Söylesene TULAY

Emrullah elik

Korkuyorum

Bir , İki, üç ve son kadeh.
Bilir misin birden son kadehe; dilde ne kahırlar geçer.

Camlarda bir uzun nokta, Bir kısa çizgi.
Şimdi göz yaşları ,

Ne beklenen bir mektupsun posta kutusunda.
Ne de dilde kahır.

Sönsün bu ışıklar, yanmasın sakın.
Hayalin gözüm' de hasret..

Baktığım yerden Kanıyor yaralarım.
Kabuk bağlamaz yaralar.

Niyetin öldürmekse beni,
Bu dert beni öldürmez,Süründürür

İmame ise eğer Kahır,
Derdim doksan dokuz.

Ne olacak bilmiyorum.
Dağlarda kar erir mi?

Zemheride yaz gelir mi?
Hatıra getirir'mi rüzgarlar

Ne zaman yolcu bende misafirliğin.
Bir misafir bende yokluğun.

Evet ; Korkuyorum
Yüreğini yitirmiş bu zamandan.

Korkuyorum ;
Bu yüzün sana yabancılaşmasından.

Korkuyorum
Ben bunca elin boşunalığını düşünmekten .

Emrullah Çelik

Körebe

Sıkıldım ben,
Hadi bir oyun oynayalım.
Boş ver çocuk olalım bu gün.
Ama,hani varya,
Şu büyüüp küçülenlerden.
Bilmiş olan çocuklardan.
Herşeye bir cevap veren.
Herşeyi sorgulayan çocuklardan.
Bos ver hadi.
Körebe oynayalım biz.
Ama bu sefer kuralları değiştirelim.
Kimse gözlerini kapamasın.
Kimse ebe olmasın.
Herkes indirsin yüzündeki maskesini.
Bir kerecik olsun gerçekçi olsun herkez.
Anlayalım ne melul bir yaratık olduğumuzu.
Bir kere yalan söylemeyelim.
Ve Hiçbir iyiliğin cezasız kalmayacağını bilerek yaşayalım.
Belki bu şekilde arsızlar icinde kala,kala
Arsızlaşmadan yaşa biliriz.
Belki karanlıkları aydınlıklarda buluştururuz.
Kabul bu oyun saçma biraz.
Ebe kim onu bulun o zaman.
Yardım edin
Ebeyi arayan siz olun.
Bulan ben olayım.
Yani cancağızım seni aradım tüm gün.
Ben bir körebeyim.
Oyunun kuralları ile oynayan.
Oyun bozan bir körebe.
Tamam,tamam
İtiraf edeyim.
Gidiyorum doğrusu bu
Dalgaların boğduğu bir gemi gibiyim.
Kör,sağır,dilsiz.
Ben körebeyim.
Ebe benim

Emrullah Çelik

Laflar Vardı

Laflar vardı,ortalıkta dönüp duran.
Laflar vardı,laflar vardı.
Deli gibi laflar.
Ortalıkta dönüp duruyorlardı.
Bir çare,bir naçar dı laflar.
Vurgun yemiş misaliydi
Laflar vardı,laflar vardı.
Tutulduğu bir dalı olmayan
Ciğerimden yakan laflar
Laflar vardı,laflar vardı.
Bu defa başka laflar vardı.
Varsın yaşasın dercesine
Bir yangındı.
Dünyamın son günüydü laflar.
Kıyamet kopartan laflar.
Bu laflar beni Delirtecekler.
Bir yangın yeri gibi laflar.
Laflar vardı yüzleri kızarmayan.
Laflar vardı ortalıkta dolaşp duran.
En babaca söyleneneni döne,döne ölen laflar.
En delicesine sivri laflar vardı.
İftiralar vardı,yalanlar vardı.
O yalanlar laflarda vardı.
Ne inkar ne itiraf.
Bu yalnızca lafın kendisiydi.
Duyulmamış,kanılmamış laflar vardı.
Kimsenin inanmadığı laflar
İnanmayanlar vardı kananlar vardı.
Ne inkar edileceklerdi nede itiraf
Bu yalnızca laftı ortalıkta dönüp durdu
Gençliğimi kul tablasına gömen laflar
Ortalıkta dönup duruyordu laflar
Lafların kifayetsizliği vardı.
Cümleleri boş olan laflar
Hiç Bir kurala uymayan laflar.
Noktası vır gulu olmayan laflar.
Lafın içinde lafı olmayan laflar vardı.
Bu laflar başka laflardı.
Benim beni eden laflar vardı.
Sevda sözü yaman olan laflar vardı.
Hayat laflardan ibaretti.

Emrullah Çelik

Mahpus

Mahpusluk bir zindan değil midir,
Özgürlüğün kısıtlandığı bir hücre?
Duvarlar arasında kalan bedenler,
Ruhlarını özgür bırakmak için çırpınır.

Mahpusluk, zamanın donduğu yerdir,
Hayatın akışı durur, düşler silinir.
Geçmişin hayaletleriyle sıkışıp kalan,
Göz yaşlarıyla yıkanır, umutlar tükenir.

Ama unutulmaz ki mahpusluk sadece bedende değil,
Ruhlar da kapanır bazen kendi hücrelerine.
Kırık dökük hayallerle, yarım kalmış umutlarla,
Kendi iç dünyalarında mahpus olurlar insanlar.

Mahpusluk, asıl mahkûmiyetin içimizde olduğunu gösterir,
Dışarıdaki duvarlar değil, içimizdeki korkular.
Bir gün kurtuluş gelir, mahpusluk sona erer,
Özgürlük yeniden doğar, yürekler şarkılarla coşar.

Emrullah Çelik

Merhaba

Şiirlerim mor kanatlılarım.
Yine dile geldiler.
Ayagıma postallarımı alıp karlı yollara vurmak var yüreğimde,
Merhaba güle,güle demekmiş,
Karanlık bir basılı saat aldu.
Ne zaman istersen
Sen görmeye gel beni
Beni herkes tanıyor;
Ben bu dünyanın en yaşlı gençiyim
Yinede kendi işimi kendim yapıyorum;
Adresim aynı; Telefonum hiç değişmedi.
Bu arada ufak tefek,değişikliklerde olmadı değil,
Gözlüklerim değişti mesala
Satimi değiştirdim.
Yeni afilli bir saat aldım kendime
Nerden bileyim.
Eskisini atınca zaman da mekanda değişir diye düşündüm.
Merhaba güle,güle demekmiş,
Beni istediğin zaman gelip görebilirsin
Ne olur aklına her estiğinde gel gör beni.
Korku korkunçtu.
Karanlık basılı bir saat aldu.
Gecenin soğuk ruzgarı getiriyordu
Balkona acılan kapıdan korkuyu,
Gök yüzünden bir yıldız kaydı,
Cocukca bir dilekte bulundum.
Ve dogu ufku tatlı bir pembeye boyanıyor
Şafak söküyordu.
Günel dağların yamaçlarında gülümsüyordu.
Ve ben yeni uykuya dalıyordum.
Offf.
Yine aynı şeyler olacak.
Başım ağrıyacak
Karanlık basılı bir saat olacak.
Korku odayı kuşatacak.
Kurt ulumları dağlarda yankılanacak.
Bense namluya tek kurşun sürüp.
Korkunun kalbini vuracaktım.
Korku korkunçtu
Karanlık basılı bir saat oldu.
Ay gitti,şafak söktü.
Neyseki öğrendim artık
Merhaba güle,güle demekmiş

Emrullah Çelik

Ne diye

güller arasında ucar gibi gelişin
kanat çırpışlarında özgürlük var diye.
dilinde bir istila şarkısı betonarme sokakları yıkacağım.
bakma sen onun dogarken ağlamasına
hayata merhaba değişindedir çığlıkları
korkaktır ilk adım atışları.
ürkektir yüreciği
ilk kahkahası,ilk öğrendiği peltek kelimeler.
ilk okudugu kitap
kendini buldugu ilk film
ilk yazdığı aşk mektupları
ilk ayrılıkları.
yatagını ısıtan yarin hayali
avuçları kan doludur.
avuçları kaldırıp ettiği dualar
günahlarının vebalidir.

Emrullah Çelik

Nevruz Ateşi

Nevruz ateşlerinde yakarak kutsal saydığımız kederimizi,
Serperiz hüznümüzü dağların zirvesine.
Her bahar Fırat ile Dicle arasında gezinir,
Dilimizdeki istila türküleri.
Güneşler doğurur, güneşler batırırız Nemrut'un başında,
Kederleri yakar, hüznüleri tütsüleriz.
Gökyüzünde kanat çırpan kuşlar gibi özgür,
Yüreğimizde umut, gözlerimizde ışıkla dans ederiz.
Ebabil kuşlarının sesinde yankılanır türkülerimiz,
Hazan mevsiminde dahi yüreklerimiz baharla gebe.
Gönül bahçemizde açarız sevgi çiçeklerini,
Ruhumuzu saran, umut dolu yapraklarla.
Nevruz ateşlerinde buluruz yeniden doğuşu,
Özgürlüğün dansını, sevginin coşkusunu kutlarız.
Ebabil kuşlarının nağmeleriyle yankılanır türkülerimiz,
Hüznümüzü atıp bir kenara hazan mevsimlerinde dans ederiz.
Kanatları özgürlüğe ayaklarımız yere değmeden,
Ağzımızda bal kaşıkları, dillerimizde sevinç şarkıları.
Gönül bahçemizde açarız umut çiçeklerini,
Ruhumuzu sararız, sevgiyle dolu yapraklarla.
Yorgun izlerimiz, izdüşümlerimizde güçlenir,
Beyaz saçlılara inat, mavi gökten indiririz uçurtmalarımızı.
Nevruz ateşlerinde yakarız geçmişin gölgelerini,
Yeniden doğarız, sevgiyle aydınlanırsınız.
Ebabil kuşlarının sesleriyle coşarız,
Özgürlük türküleriyle dolanırsınız her yana.

Emrullah Çelik

O Öfkeler

Mor kanatlı kuşlarım vardı benim.
Her birinde yıldızlara dualar ısmarladığım.
Bir de bayram namazalarım var dı.
Çıkışlarda seni aradığım.
Şonra abimi görürdüm.
Ürkek ve sıkılğan.
Hızlı adımlarla dönerdik eve.
Bilirmisin biz iki kardeşlik.
İki sessiz umut.
İki köşedeydik.
Yıldızlara avuçlar dolusu türkü ısmarlardık.
Annem derdi; arefe günleri erken yatarsan rüyanızda babanızı görürsünüz.
Biz seni hep rüyalarımızda gördük.
Ama namazalarda yoktun.
Bir bayram en ön saftay dık,
Bir bayram en arkada.
Evde dir; evde deyip adımları sıklaştırırdık,
Annem kapıyı açar.
Ellerinden öperdim.
Seni bulamazdık.
Sonra bir telefonda bir kapıda olurdu kulağım.
Bayramlar,bize bayram olmazdı.
Şimdilerde,
Öfkelerimizi alıp çıkınımıza
Kentlere vurduk özlemlerimizi.
Vakit bu kenti terk etme vaktidi.
Vakit bir kenti keşfe çıkma vaktiydi.
Vakit özlemleri bitirme vaktiydi.

Emrullah Çelik

Özümü Bulduğumda

Güneşin sıcaklığında ararım izini,
Rüzgarın serinliğinde özümü bulmayı.
Dolaşırım dağların zirvelerinde,
Denizlerin kıyısında, yıldızların altında.

Bir yolculuk başlar içimde, derinlere doğru,
Gizli hazineler ararım, kuytularında ruhumun.
Gözlerimde yıldızlar, yüreğimde umutlar,
Özümü bulmak için adımlar atarım sonsuzlukta.

Dinlerim sessizliği, konuşurum yıldızlara,
Gökyüzünü seyrederken bulurum cevapları.
Her solukta bir adım daha yaklaşıyorum kendime,
Özümü bulmanın, gerçek benliğe ulaşmanın yolunda.

Bazen bir gülüşte gizlidir, bazen bir bakışta,
Özümü bulmak için ararım tüm detaylarda.
İçimde bir çığlık, ruhumun fısıltısı,
Özümü bulduğumda hissederim sonsuz bir huzuru.

Gönlümün derinliklerinde saklı bir hazinedir,
Özümü bulmak için yola çıktığım en değerli hazine.
Her adım, her nefes, biraz daha yaklaştırır beni,
Özümü bulduğumda anlarım, her şeyin bir anlamı olduğunu.

Emrullah Çelik

Sağır Bekleyiş

Sessizlikte kaybolan bir bekleyiş var,
Sağırlaşmış kulaklarda yankılanan bir feryat.
Zaman durmuş gibi, adeta donmuş bir an,
Gözlerde umut, yürekte yangın var.

Bekleyişin içinde kaybolan sesler,
Gönlün derinliklerinde yankılanır.
Bir umut işiğı gibi parlar belki de,
Ama sessizlikte boğulur, soluklanır.

Sağırlaşmış dünyada bekleyen bir ruh,
Seslerin yitip gittiği bir sessizlik gecesinde.
Umutunu koruyan, sabırla bekleyen,
Belki de en güçlü kahraman bu sessizlikte.

Gözlerde umut işiğı, yürekte bir çığlık,
Bekleyişin derinliklerinde saklı bir hikâye.
Sağırlaşmış dünyada, duyulmayan feryat,
Bir gün belki de duyulur, yankılanır kalplerde.

Emrullah Çelik

Sanada gelir aşk,banada gelir, ikimizde seversek kurtulamayız. 2

Seviyorum seni.
Sorgulamadan yargılamaya çalışmadan.
Seviyorum seni sen ne dersen de;
Ben bir hastayım.
İyileşmek gelmiyor hiç içimden.
Seni ilaç belledim.
Ama.....
Bitmeyesin diye öyle azar,azar alıyorumki
Kalkamıyorum ayağa,
Çünkü seni seviyorum.
Doymak bilmeyen bebeklerin.
Annesini gözlemesi gibi gözlüyorum seni.
Bekliyorum seni,ey güzel bekletme beni.
Ve bil ki.
Koşulsuzca seviyorum seni.
Sorgulamadan,yargılamadan
Hesaplı aşklar bana göre değil.
Hesapsızca,kitapsızca akıyor sana yürğim.
Seviyorum seni.
Değiştirmeye çalışmadan.
Hayatı seninle yeniden keşfetmeye,
Seninle yaşanacak sevdanın neferi olmaya hazırım.

Emrullah Çelik

Sevdam

Ay ışığında yıkanmış
Denizlerden çaldığım her bir dalganın
Üzerine senin adını yazdım.
Yokluğunda büyüttüm acılarımı
Dağarcığımda ne güzel kelimeler biriktirdim
Sana oysa
sen dön diye
Şimdilerde dudaklarıma susmayı
Gözlerime ağlamayı öğrettim.
Yüreğimde kimsenin duymadığı bir öfke naraları ayyuka çıkmakta.
Şimdi zamanın tam ortasındayım
Sabahın ilk ışıklarının geceyle akraba olduğu
Sam yelinin rüyalarıma tecavüzüne naçar kaldığım zamanlardayım
Şimdi uzak bir şehirdesin.
Yüreğim kaldı elimde.
Ayrılık yüreğimi kanatıyor epeydir.
Beynim düşünüyor seni
Yokluğun sürekli bir boşluğa dönüşüyor.
Seninle baş başa kalmalarımızı özlüyorum.
Çocuksu küsmelerini.
Aramızda betondan hüznün kentleri inşa ettik.
Yokluğunu beklemek ne zor
Sakin ha sakın sevgili gölgen önüne düşmesin.
Oysa derin sular sessiz akarmış
Tıpkı acıları bırakan ayrılıklar gibi.
Sesiz sessiz aktın ya benden habersiz.
Tükenmişim.
Yüreğime kazıdığım acılarımla gelsem sana.
Derin derin baksak birbirimize
Seyre dalsak
Kalemimi yüreğimin mürekkebine bansam
Aşkı ve sevdayı anlatmak
Kurt ulumları dağlarda yankılanırken
Şehir karabasanlar basacaksa
Senin sevdam yüreğimin en mahrem yerlerinde bana pusu kuracaksa.
Sakallarım uzayıp yüzüm kapayacaksa.
Yüzüm seni görmekten yüz çevirecekse
Sevdam dır seyre dair olan

Emrullah Çelik

Sevgili

Bilinmez gergef,gergef ördüğün ağlar.
Aşk görerek değil,yaşanarak öğrenilir.
Ve aşkı anlamak ölümü anlamaktır.

Ve sevgiliyle yürüken yolların sonu yoktur.
Sevgilinin yanında hisar yoktur.
Hesap yoktur.

Biliyorum tüm anlar uçucu,
Cümleler boş.
Kelimeye dökülen her bir duygu.
Kendiliğinden soguk bir kilise olu veriyor.

Ve şimdi tüm saatler boşlugu vuruyor.
Kelimelrin içi boşalmış.
Yürekler bir sızlamanın bağrında.
Kanatlanmış sevdalılar bir sahil kayalığında.

Güneşi doğurur şimdi sevdalılar.
Kumlarda ayak izleri.
Aşk mektuplarında ilk çığlıklar
Ve kurdukları ilk hayeller.

Anlattıkları ile değil,
Anlatamadıkları ile sevenler.
Sevginin dostluk.
Dostlugun paylaşmak olduğunu bilenler.
Sevdaanın pususuna düşenler.
Ayrılığın çapraz ateşinde kalanlar.
Ölümüne asileşen,ölümüne dikleşen yüreklerdedir.
Gerçek aşk.

Bu yüzden işte aşkı piyasada bulamazsın.
Eğer aşkı piyasada bula bilseydin.
Eğer aşkı satın alabilseydin.
Eğer aşkın sonuna nokta koya bilseydin.
İşte o zaman her olur olmaz satın alırdı aşkı.

Ferhat şirin için dağlar delmez.
Kerem aslı için yanmaz.
Her şair aşkı yazmazdı şiirinde.

İşte bu yüzden.
Resmi çizilemeyen tek şey aşktır.
Yazılabilseydi aşk
Çizile bilseydi aşk.
Bunca satıra ne gerek vardı sevgili söylesene.

Emrullah Çelik

Seviyorum

Lotusa benzer saçlarının kokusu
İçime çektikçe tüm fenerlerim söner
Gözlerin narin bir bakışla
Donmuş yüreğimin tüm buzullarını söner
Mesut aşıklar yakalanınca tek bir başına
Aşıklığına kara bir isyan eder
Bilinmez gergef, gergef ördüğün bu ağa
Sadece uyanık aşıklar düşer

Bir hastayım ben iyileşmek hiç gelmiyor içimden
Seni ilaç belledim
Ama...
Bitmeyesin diye....
Öyle azar,azar alıyorum ki
Kalkamıyorum ayağa....
Çünkü aşığım sana

Hesaplı aşklar bana göre değil
Hesapsızca kitapsızca akıyor sana yüreğim
Seni se-vi-yo-rum
Ve bil ki
Son nefesimi verirken
Yine bu iki kelimeyi duyacaksın
Doymak bilmeyen bebeklerin
Annesini gözlemesi gibi gözlüyorum seni
Gelişini bekliyorum sevdiğim bekletme beni

Ve bil ki
Koşulsuzca seviyorum seni
Sorgulamadan
Yargılamadan
Değiştirmeye çalışmadan
Seviyorum seni
Hayatı seninle yeniden keşfetmeye
Seninle yaşanacak sevdanın neferi olmaya hazırım

Emrullah Çelik

Sevmeden Olurmu.

Gecelerim bana güç verenimdi.
Bak ateş oldun yaktın geçelerimi.
Kabullenemiyorum artık,
Her bir derdin senden geldiğini.

Bütün kelimeler mors alfabesi tadında,
Bir küçük nokta bir uzun çizgi...
Bir küçük nokta bir uzun çizgi...
Bu bir zifiri karanlık, bir zindan yalnızlığı.

Çok gidişler gördüm.
Sen bilemeyeceksin.
Seni seninle savaştırıyorum, Yenik düşen ben oluyorum.
Yüreğimin ateşi, başımın dumanlı yüce dağı.

Mademki yoksun aldırmiyorum gidişine.
Ya aklım başka bir yerlerde Ya da yüreğim.
Sevmeden de olur diyorlar.
Sahi ya sevmeden olurmu.

Emrullah Çelik

Seyre Dair

kalemimi yüreğimin mrekkebine banıp.
aşkı ve sevdayı anlatmak
seyre dair.
kurt ulumaları dağlarda yankılanırken
şehri karabasanlar kuşatacaksa
senin sevdan yüreğimin en mahrem yerlerinde bana pusu kuracaksa
benim sevdam seyre dair.
sakallarım uzayıpta yüzümü kapayacaksa.
ve yüzüm seni görmekten yüz cevirecekse.
sevdamdır.
seyre dair olan.

Emrullah elik

Sırra Dair

Sırra ermek, derinliklere yolculuk,
Gözlerden öteye, kalbin dalgalarında.
Bir gizemi çözmek, varlığın özüne ermek,
Sessizlikte gizli olan hikmeti kavramak.

Gözler perdeler ardına gizlenmiş sırları arar,
Kalp ise hislerin kıyısında yol alır.
Bir nefes, bir bakış, derinliklere açılan kapılar,
Sırları aydınlatan, varlıkla bütünleşen ışıklar.

Ruhun sesini dinlemek, sessizliğin kollarında,
Zamanın ötesine geçmek, sonsuzluğun sırrına ermek.
Bir an, bir anlık, sonsuzluğun içinde kaybolmak,
Varlıkla bütünleşmek, gerçeğin hakikatine varmak.

Gözlerin ardındaki anlamı görmek,
Kalbin derinliklerinde saklı olanı hissetmek.
Sırra ermek, varlıkla buluşmak,
Varlığın özünde sonsuzluğa açılan bir kapı.

Emrullah Çelik

Suskunluk

Yalnizliga gomuldugum aksamlarimda,
Suskunluğumdur beni bana anlatan.
Bazen soguk gecelerde bir dosttur bana
Gitmelerim la! oldu,Sevdalarim yalan.
Suskunlugum Etna misali.
Ha bozuldu,Ha bozulağak.

Emrullah elik

Œir Olup Gözlerimden KonuŒacađım

AŒk-ı sineme sus eyledim.
Œir olup gözlerimden konuŒacađım.
Acı yeŒil dertleneceğim
Yollar kurdum ,sonu olmayan,
Atların tkezlediği,
mitler besledim, güvercin tedirginliğinde.
Rahvan atlar tepiŒir zihnimde;
AŒk-ı sineme sus eyledim.
Œir olup gözlerimden konuŒacađım

Emrullah elik

Türkü

Yüreğimde bir keder var bugün,
Dertlerim sarar her yanıma.
Gönlümde gam yüklü bir gün,
Dizlerimde ağır bir yük var.

Gökyüzü bulutlu, güneş yok,
Yollar bomboş, dertliyim çok.
Gözlerimde yaşlar, akıp akıp,
Kederli türküler dökülür dudaklarımdan.

Düşlerimde sen, ayrılık var,
Hasret dolu her bir yanımda.
Sensizlik çökmüş her yanıma,
Kederli türküler dökülür dudaklarımdan.

Gel ey sevdiğim, gel ey yârim,
Kederimden kurtar, yüreğimi yarım.
Gel ey sevdiğim, gel ey yârim,
Kederli türküler söylerim sana.

Emrullah Çelik

Türkü 2

Dağlarda dolaşırken rüzgarla,
Yüreğim çarpar, aşkla, heyecanla.
Dalların arasında kuşlarla,
Ben de özlemle çağırırım seni.

Bir gül solarken bahçemde,
Seni düşünürüm her an içimde.
Yıldızlar parlar gökyüzümde,
Ben de sevgimle çağırırım seni.

Gel ey sevdiğim, gel ey yârim,
Hasretle yanarım, hasretle ararım.
Gel ey sevdiğim, gel ey yârim,
Seni beklerim, seni çağırırım

Emrullah Çelik

Uzun Hava

Uzun hava dedin, uzun hava getirdim,
Yüreğimdeki feryatla bu dert bitirdim.
Dinle ey dost, yorgun düşmüşüm,
Gönlümdeki ağıtla sana seslendim.

Gurbet ellerde yalnız kaldım,
Yüreğimdeki sevda ile yandım.
Sensiz geçen her an ayrılık oldu,
Uzun havamda dertlerimi döktüm.

Düşlerimde sen, hasretinle yanarım,
Gözlerimde yaşlar, seni ararım.
Uzun hava bu, içimdeki feryadıdır,
Gönlümdeki yangını sana anlatırım.

Gel ey sevdiğim, gel ey yârim,
Uzun havamda seni beklerim.
Gözyaşlarımı al, yüreğimdeki ateşi söndür,
Uzun hava bu, seni çağırır, seni özlerim.

Emrullah Çelik

Yalnızlık

Bir varmış, bir yokmuş diyarında yalnızlık,
Sessizlik hüküm sürer, gözyaşları ırmak'lık.
Kalabalıklar arasında bir yabancı gibi,
Dolaşır durur insan, içi buruk, yüreği kırık, zavallı.
Bir ev, bir oda, duvarlar arasında hapis,
Yalnızlık yataklara düşer, karanlığa sığınır saklanır.
Pencerelerden bakar, dışarıda gürültü, neşe,
Gelir geçer hayat, oysa içeride sessizlik, sükûnet, hüzün üstüne hüzün, sıra dışı işte.
Gecenin karanlığında yıldızlar kayar,
Yalnızlık yüreği inceden ince, acıdan acı,
Sonsuz bir çölde bir vaha arar insan,
Ama bulamaz, yalnızlıkla baş başa kalır, yollar ayrılır nihayet.
Gözlerde bir ışık, ama içeride karanlık,
Yalnızlık bir türlü terk etmez, sanki bir lanet, bir bela.
İnsanlar gelir geçer, ama bir türlü anlamazlar,
Yalnızlık sadece dışarıda değil, içeride, kalpte de saklı bir yara.
Herkes bir yerlere gider, ama yalnızlık hep kalır,
Sessizlikle dans eder, hayatın karmaşası içinde yalpalanır.
Zaman geçer, yaralar sarılır, ama izi kalır,
Yalnızlıkla yüzleşmek zor, ama bazen onunla yaşamayı öğrenmek gerekir.
Belki de yalnızlık, insanı kendine getiren bir öğretti,
Kendiyle baş başa kalmak, içsel bir yolculuk, bir serüven, bir felsefi hikâye.
Ve belki de bir gün, yalnızlık dost olur insana,
Anlar ki, yalnızlık aslında içten gelen bir huzur, bir sevgi, bir mana.

Emrullah Çelik

Yürekler bir olsun

kadife bakışım
yazamadıysam sana şiirle çiçekle bezeli bir kaç satır
sakın ha küsme darılma
sana kaç defa yazmak istedim
ama yazamadım
sana seni seviyorum diyemedim diyemeyceğim de
yine dem vurmuşsam satır araların da hasretliklerden
unuttum inan serüvenlerimi hikayelerimi hayyallerimi ruyalarımı
hikayelirim nem toplamış bir bulut gibi dokuldu gözlerimden bir, bir
isyanları ise hep bu saate gizlemişim yanı kimsenin bilmediği zamanlara
hani kelimler kifayetsiz ya cumleler boş
sözcükler anlamsız
zaman kanatıyor derin yaralar acıyor yüregime
sitem yok inan
sadece caresizce aranıyorum
öyle hasret kaldımki yıldızlar altında seninle oturmaya
bazen mesafelere isyan edesim geliyor
en ihtiyacım oldu an hasretliklerim yanımda oluyor.
yanlızlığım sarıyor senin yerine beni
yanlızlığım paylaşıyor dertlerimi
yanlızlığımı haykırıyorum
ve yanlızlığım duyuyor dilimden düşen her bir sevda sözünü
özlüyorum herhalde o günleri
kadife bakışım
yazamadıysam sana şiirle çiçekle bezeli satırlar
sakın ha küsme darılma
inan yazmayacalışmak kar etmiyor
hissettiklerimi yazmaya kelimler yetmiyor
meger ne anlamsızmış kelimeler
gözlerine bir kere bakmam bir romanı yazmama yeter.
hiç bir şey tutmuyor senin yerini
yanarım sana
ve bir gece daha geçti sensiz.
en insafsızından
ayrı kalmak ne zor iş
yetmiyor yazmak hasretini gidermeye
anladım ben anladım
sensizken yarım kalmış bir roman gibi anlamsızım ben
unutma sevdiğim ne kadar uzakta olursam olayım
yine sendeyim
bir gün uzaklarda yakın olur
mühüm olan yürekler bir olsun

Emrullah Çelik